

Πως Βαπτίστηκαν οι Ζημιές των Τραπεζών Δημόσιο Χρέος

Υπάρχει μια διάχυτη ελληνική και διεθνής γνώμη, η οποία είναι άκρως εσφαλμένη και παραπλανητική, ότι η Ελληνική χρεοκοπία οφείλεται αποκλειστικά στην κρατική ασυδοσία που οδήγησε στον εκτροχιασμό του δημοσίου χρέους.

Η λανθασμένη αυτή γνώμη που επικρατεί και προωθείται ένθερμα από τα ΜΜΕ, συνεχίζει να είναι εμπεδωμένη στο μυαλό του απλού πολίτη ακόμη και σήμερα. Το παράδοξο είναι ότι ενώ έχουν περάσει σχεδόν οκτώ ολόκληρα χρόνια από την αποφράδα μέρα της 10^{ης} Μαΐου 2010- ημέρα της υπογραφής του Α' Μνημονίου της εθνικής υποτέλειας- το κοινό εξακολουθεί να θεωρεί ως δεδομένο ότι το «κρατικό» χρέος προήλθε από την κραιπάλη του δημοσίου.

Δυστυχώς, αυτό διαπιστώθηκε την 10^η Οκτωβρίου 2017 στην παρουσίαση του βιβλίου του Μιχάλη Κάχρη,¹ όταν στην ομιλία μου αναφέρθηκε ότι το ονομασθέν ελληνικό δημόσιο χρέος, «βαπτίστηκε» δημόσιο. Στην πραγματικότητα, αυτό κουβαλά στην πλάτη του ένα τεράστιο φορτίο που προέρχεται από ζημιές και υποχρεώσεις των ιδιωτικών τραπεζών που έχουν έδρα την Ελλάδα, προς άλλες τράπεζες του Ευρωσυστήματος. Το ποσό των ζημιών και υποχρεώσεων αρχικά είχε εκτιμηθεί στα € 240 δις. Εξ ου και το σύνολο των δανειακών συμβάσεων του Α' Μνημονίου (€ 110 δις) και Β' Μνημονίου (€130 δις), με το περιβόητο *PSI*.

Οι περισσότεροι ακροατές εξεπλάγησαν. Μάλιστα, ένας αναφώνησε «μα τόσο απατεώνες είναι», ενώ ορισμένοι ρωτούσαν εάν υπήρχε βίντεο της παρουσίασης. Διότι δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι οι πολιτικοί από κοινού με την τρόικα απέκρυβαν επί τόσα χρόνια την αλήθεια από τον ελληνικό λαό. Ήταν αδύνατον να διανοηθούν ότι η πολιτική ηγεσία του τόπου αντί να σώσει το λαό που εκπροσωπεί έσωσε τις τράπεζες και το ευρώ και χρεοκόπησε το λαό!

Η μετονομασία του χρέους των ιδιωτικών τραπεζών σε δημόσιο χρέος και η μεταβίβασή του στους προϋπολογισμούς του κράτους, αποτελεί μία από της πιο μελανές σελίδες της χρηματοπιστωτικής ιστορίας της Ελλάδος. Ο λόγος, αυτοί που διέπραξαν ένα από τα μεγαλύτερα σύγχρονα οικονομικά εγκλήματα αντί να λογοδοτήσουν, χωρίς αισχύνη, απαίτησαν με την αχρεία σύμπραξη της πολιτικής ηγεσίας να πληρωθεί ο λογαριασμός από τους πολίτες, με περικοπές μισθών, συντάξεων, κοινωνικής πρόνοιας και αυξήσεις πάσης φύσεως φόρων.

Όλη αυτή η *συμφορά* της ελληνικής κοινωνίας θα μείνει ανεξίτηλη στη μνήμη αυτών που τη βιώνουν και για τους νεωτέρους που θα τη διδαχθούν, γίνεται για να παραμείνει η χώρα μας στον τοκογλυφικό μηχανισμό του ευρώ και να διασωθούν οι ξένης ιδιοκτησίας τράπεζες εις βάρος του ελληνικού λαού.

Η σκληρή πραγματικότητα καταδεικνύεται στους σχετικούς νόμους (ΦΕΚ) που παρατίθενται κατωτέρω. Όπου, με απίστευτες μεθοδεύσεις οι αρμόδιοι της

---

¹ " Η Αναγκαία Μετάβαση στο Εθνικό μας Νόμισμα", η οποία έγινε στο Πολεμικό Μουσείο την Τρίτη 10-10-17 στις 7 μμ., με ομιλητές τους Θεόδωρο Κατσανέβα, Διονύση Χιώνη, και Σπύρο Λαβδιώτη.

ελληνικής κυβέρνησης με αδιαφανή τρόπο περνούσαν με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου δεκάδες δισεκατομμύρια € ζημιές των τραπεζών σε άσχετα ΦΕΚ, που αφορούσαν ρυθμίσεις ΦΠΑ, περιηγητικά πλοία και λιμάνια και, βοσκοτόπια. Και δεν έφτανε μόνο αυτό, οι έλληνες βουλευτές υπέγραφαν και λευκές σελίδες στους κρατικούς προϋπολογισμούς (2012, 2013), γιατί η μεταφορά των χρεών των τραπεζών στην πλάτη του λαού γίνονταν με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου.

Η ανείπωτη αυτή ιστορία του βαπτίσματος των ζημιών και υποχρεώσεων των ιδιωτικών τραπεζών σε ελληνικό δημόσιο χρέος,² ξεκινάει ευθύς αμέσως μετά την κατάρρευση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος του 2008. Ο νόμος της 9^{ης} Δεκεμβρίου 3723/2008 αποτελεί την αφετηρία: 'ενίσχυση της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας', για τη χορήγηση στεγαστικών δανείων, κεφαλαίων κίνησης για μικρομεσαίες και επιχειρήσεις ζωτικής σημασίας. Και τον Μάρτιο του 2009, η κυβέρνηση αποφασίζει να ενισχύσει τις τράπεζες με € 28 δις, ένα μεγάλο ποσό για το μέγεθος της οικονομίας (12% του τότε ΑΕΠ).³

Ακολουθούν οι νόμοι που καταγράφουν τα ποσά που χορηγήθηκαν στις τράπεζες με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου μέχρι το 2012. Τα στοιχεία δεν είναι νέα, έχουν δημοσιοποιηθεί σε διάφορα blogs καθ' ολοκληρίαν ή μερικώς και στα άρθρα του blog μου <http://spiros26.wordpress.com> από τις αρχές του 2012. Αξίζει όμως να τα επαναφέρουμε στη μνήμη μας για να επιλυθεί η απορία γιατί το ελληνικό χρέος αποτελεί έναν Leviathan που εκτείνεται μέχρι το 2060.

- Ν. 3845/2010 (άρθρο 4 παράγραφος 8) 15 δις ευρώ
- Ν.3864/2010 (άρθρο 3 παράγραφος 1) 10 δις ευρώ
- Ν.3872/2010 (άρθρο 7) 25 δις ευρώ
- Ν.3965/2011 (άρθρο 19 παράγραφος 1) 30 δις ευρώ
- Ν.4031/2011 (άρθρο 1 παρ. 1 & άρθ. 2) 60 δις ευρώ
- Ν.4056/2011 (άρθρο 21) 30 δις ευρώ
- Ν.4079/2012 (άρθρο 1 παράγραφος 1) 40 δις ευρώ

Το συνολικό άθροισμα ανέρχεται στα € 238 δις και υπερβαίνει τώρα τα € 250 δις, διότι έγιναν περαιτέρω χορηγήσεις. Οι μαύρες τρύπες όμως δεν έκλεισαν και το Eurogroup επιζητεί την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας για να κλείσουν. Άρα τι σχέση έχουν τα bail outs της Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας που ανέρχονται στα € 78 δις και € 86 δις αντίστοιχα, για να ισχυριστεί κανείς ότι η Ελλάδα δεν επέτυχε στις 'μεταρρυθμίσεις' εξ ου και δεν εξήλθε από τη δύνη των Μνημονίων! *Σπύρος Λαβδιώτης 15/10/2017*

² Η ιστορία της μεταβίβασης των χρεών των τραπεζών στους προϋπολογισμούς του κράτους και η κοινωνικοποίηση τους είναι περίπλοκη και αδιαφανής, διότι το 2010 το ευρωπαϊκό νομισματικό σύστημα ήταν στο όριο της κατάρρευσης τον Μάιο του 2010. Το ευρώ κινδύνευε και έπρεπε πάση θυσία να σωθεί για χάρη της παγκοσμιοποίησης και οι πραγματικοί λόγοι της υπαγωγής της Ελλάδος στο μηχανισμό στήριξης της τρόικα (ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ) έπρεπε να συγκαλυφθούν. Πολύ αργότερα το ΔΝΤ θα δημοσιοποιήσει (Οκτώβριος 2013) μέσω της Wall Street Journal, το άκρως εμπιστευτικό κείμενο (Office Memorandum, May 10, 2010), όπου διαφαίνεται όλη η εμπλοκή των Γαλλικών, Γερμανικών και Ολλανδικών τραπεζών στα ελληνικά ομόλογα και τη χρηματοδότηση των 'ελληνικών' τραπεζών. Σ' αυτό το κείμενο ο αναγνώστης διαπιστώνει, γιατί δεν έγινε αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους τότε και ότι το bail - out των € 110 δις της δήθεν σωτηρίας της Ελλάδος από τη χρεωκοπία, υπήρξε το άλλοθι της σωτηρίας των τραπεζών του ευρώ, που οι τράπεζες των ΗΠΑ ήταν τρις \$ εκτεθειμένες.

³ Το πακέτο των € 28 δις συνίστατο από α) € 8 δις ελληνικές ομολογίες, β) € 5 προνομιούχες μετοχές και € 15 δις εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου. Το ποσό των € 28 δις αντί για την ενίσχυση της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας, δυστυχώς πήγε για να κλείσει μερικώς στις τεράστιες τρύπες των υποχρεώσεων τους.